

[Eva Rée.]

skoler, herunder også fagligt prægede institutioner som tekniske skoler og handelskoler m. v., ved reklamekampagner vil der netop være mulighed for en yderligere ned-sættelse af abortantallet ud over det, der er sket i de sidste år, hvor antallet af aborter behandlet på hospitaler er faldet med 45 pct. i årene fra 1965 til 1968, netop takket være større viden. De nyeste svangerskabsforebyggende midler og det forøgede kendskab til dem har bevirket, at langt flere familier på en helt anderledes effektiv måde end tidligere har fået muligheden for at bestemme, dels hvor mange børn de vil have, dels hvornår de vil have dem. Det taler så afgjort for obligatorisk seksualundervisning, det taler også imod fri abort.

Nu skal jeg ikke komme ind på diskussionen for eller imod fri abort, argumenterne er vel efterhånden kendt af de fleste; men jeg synes, der er grund til at understrege, at regeringslovforslaget, hvor man som nævnt udvider den sociale indikationsmulighed, er et positivt fremskridt. Men det er desværre sådan, at adskillige af de børn, der kommer under psykiatrisk behandling, er født trods moderens ønske. Seksualoplysningsudvalgets betænkning, der blev offentliggjort sidst i september, oplyser, at mange ugifte ansøgere til svangerskabsafbrydelse anfører ansvaret ved udsigten til at blive enlig moder med alle de praktiske vanskeligheder, det medfører, som en væsentlig årsag til, at de ikke ønsker at gennemføre svangerskabet. Mange gifte kvinder anfører dårlig økonomi, utilfredsstillende boligforhold, for stor arbejdsbyrde, for mange børn i forvejen som deres hovedmotiver. Sygdom, træthed, manglende kræfter er andre årsager. En undersøgelse, påbegyndt af dr. med. Kirsten Auken og videreført af dr. Lise Freundt, viste, at hver fjerde ansøger anførte, at de ikke magtede at gennemføre svangerskabet af økonomiske og bolig-mæssige grunde. Det er derfor, de sociale hjælpeforanstaltninger stadig må forbedres, samtidig med og parallelt med at oplysningskampagner om at undgå uønskede graviditeter må sættes ind. Selv om der i nogle tilfælde kan komme et ønskebarn ud af et uønsket svangerskab, forudsætter det netop tilstrækkelig social hjælp. Efter at vi nu er nået frem til svangerskabsforebyg-

gende midler med omtrent 100 pct.s sikkerhed, forekommer fri abort mig at være en uheldig løsning; det må være oplysningskampagnerne, der forhindrer de uønskede graviditeter.

Men det må desværre stadig erkendes, at der altid vil være tilfælde, hvor forældre føler, at de ikke magter ansvaret ved at sætte et barn i verden. I disse tilfælde kan der ydes hjælp netop ved at tage større hensyn til de sociale forhold, netop ved at liberalisere loven med den sociale indikationsmulighed. Det gælder i situationer, hvor en kvinde på grund af ung alder eller umodenhed ikke for tiden formår at drage omsorg for barnet på tilstrækkelig forsvarlig måde. Det gælder også, hvor det af hensyn til kvinden, til opretholdelsen af hjemmet eller omsorgen for familiens øvrige medlemmer er nødvendigt at afbryde svangerskabet legalt.

Disse synspunkter kan nogle dele, andre kan ikke. I venstres gruppe er der enkelte medlemmer, der ikke kan stemme for lovforslaget, men ellers deler gruppen regeringens opfattelse af, at den nuværende lov trænger til forbedringer. Det er for os væsentligt, at de uretfærdigheder, den nuværende lov indeholder, rettes op. Det er også af afgørende betydning for os, at den nuværende lov ikke giver tilstrækkelig mulighed for svangerskabsafbrydelse, selv i tilfælde hvor det måtte skønnes at være rimeligt. Og vi lægger stor vægt på, at der for fremtiden ikke vil kunne træffes forskellige afgørelser i samrådene, alt afhængig af hvor i landet ansøgerne bor.

Vi vil altså gerne medvirke til en lov, der bliver mere tolerant, mere liberal, mere i overensstemmelse med retsbevidstheden, og anser det for et gode, at lovforslaget indeholder bestemmelser om en ankenkemulighed af samrådsafgørelser. Alt i alt finder vi, at det nye lovforslag rummer en række positive synspunkter, som vi kan tilslutte os, som sagt på enkelte undtagelser nær.

Vi synes også, det er forståeligt, at der kan være forskellige opfattelser i grupperne. Det er der hos læger, hos sygeplejersker og ude i befolkningen. Vi håber imidlertid, at det skal lykkes i størst mulig enighed folketingsgrupperne imellem at finde frem til en lov, der er en væsentlig forbedring af den nuværende, og en lov, som vil finde forståelse